

Sosialistipuolueen rakenne ja sosialistiosastojen käytännöllinen toiminta

II.

(Jatkoa Säkienien Syyskuun n:oon.)

Sosialistiosastojen toiminta menestyykseen, tarvitsee yleisten kokoustensa ohella sangen monipuolisen koneiston. Sen muodostavat toimikunnat, ala-osastot ja -seurat. Nämä koneiston osat suorittavat sellaiset tehtävät, joita jäsenistö ei voi yleisissä kokouksissaan suorittaa, kuten asioiden valmistaminen osaston kokouksille ja osaston päätösten toteuttamisen. Nämä tehtävät ja kaantuvat asiallisesti kolmeen pääryhmään. Ensimmäiseen kuuluu agitatsioni- ja valistustyö, sekä poliittinen toiminta; toiseen taloudenhoito ja varojen hankinta; sekä kolmanteen taiteelliset esitykset, jalostavat huvitukset ja ruumilliset harjoitukset. Käytännöllisessä toiminnassa kuitenkin jaetaan vielä nykyään ja kai lähimmässä tulevaisuudessakin toiminta vain kahteen ryhmään. Se johtuu siitä, kun kolmanteen ryhmään kuuluvat tehtävät yhtyvät vielä niin kovin läheisesti kahden edellisen ryhmän tehtävien kanssa, kuten esimerkiksi näytelmäilaisuudet, jotka vielä pääasiassa ovat varojen hankkimiskeinoja ja osaltapuolen agitatoritilaisuuksia. Toiminnan kehityksessä ja laajetessa, ja sosialistisen työväestön saadessa suurempaa valtaa esim. kunnallishallinnoissa, tulee taiteellinen puoli muodostamaan oman ryhmänsä. Selvyden vuoksi jaettakoon tässäkin kirjotuksessa tehtävät kahteen ryhmään ja nimitettäköön niitä taiteellisten ja taloudellisten tehtävien ryhmiksi.

Edelliseen ryhmään kuuluvat: agitatsioni- ja kansalaistuttamistoimikunnat, sanomalehtikirjeenvaihtajat, -asiamiehet, kirjallisuuden myyjät, puhuja-, keskustelu- ja luento-seurat, ihanneliitto ja sunnuntai-koulut toimikuntineen. Jälkimmäiseen ryhmään kuuluvat: johtokunta, huvitoimikunta, soitto-kunta, näytelmä-, laulu-, käsityö-, voimistelu- ja urheiluseurat toimikuntineen. Molempiin ryhmiin

vielä voi kuulua monia muita ala-osastoja ja toimikuntia, jotka toimivat tilapäisesti tai eripaikkakuntien erikolstarpeen mukaisesti. Tässä mainitut toimintaorganit tarvitaan suomalaisista toimintaa varten. Toisikielisten kanssa yhteistoiminnassa tarvitaan vielä monia muita toimitsijoita, kuten kaupunkikeskus-, kaunti- ja valtiokomitean jäseniä, y. m., mutta jotka jääkööt tässä lähemmin koskettelematta.

Jos halutaan saada toimintakoneisto hyvin käymään, täytyy tehtävät ensiksikin mitä suurimmalla huolella jakaa, ja pitää silmällä, ettei samalle henkilölle anneta muuta kuin yksi tehtävä, lukuunottamatta pieniä osastoja, joissa jäsenen vähälukuisuus asettaa luonnolliset rajat. Mutta katseleeko osastojemme jäsenet tältä kannalta tätä asiata? Miltei poikkeuksetta eivät katsele. Ne päinvastoin sullovat useampia toimia samalle henkilölle ja siten rasittavat yksilöä enemmän kuin meidän yhteiset edut sallivat. Siivutaan tässä kokonaan säälintunteet niitä tovereita kohtaan, jotka ovat niin tuhlia, että ottavat toimia vastaan ylenmäärin silloinkin, kun on jäseniä osastossa ilman minikäänlaisia tehtäviä, eivät ansaitse säälää. Minusta on tärkeintä puhua tästä yhteisen etumme kannalta.

Yhteinen etumme määrää, että jokainen, vähäisinkin tehtävä, täytyy suorittaa mitä suurimmalla tarkkuudella ja voimaperäisyydellä. Kunkin persoonan kyvyillä ja voimilla on tarkoin määrätty rajansa. Jos ponnistus menee rajojen ylitse, merkitsee se herpaantumista toiminnassa. Meikäläinen toiminta sitäpaitsi vaatii jokaiselta toimitsijaltaan määrättyä puoluetietoisuutta, joka vaatimus vielä kasvaa päivän päivältä. Jos toimitsija on estetty hankkimasta tietoja, joutuu hän ennenpitkää taka-

pajulle, joka merkitsee hänen kohdaltaan toimintatehon vähenemistä. Välttämättömät nimitetkompastuksia, pitäisi jokaisessa osastossa jokaisen jäsenen ottaa vuorollaan kykyjensä ja tietojensa mukaisia tehtäviä vastaan ilman nujuilumatta.

Edellämainitun epäkohdan korjaamiseksi on joissakin palkoissa esitetty parannuskeinoksi sitä, että jäsenluettelon mukaan määrätään jäsenet vuoronsa perään suorittamaan eri tehtäviä, mutta vaikka tällainen esitys on ymmärrettävissä, niin se ei ole kuitenkaan puolustettavissa; se on pikemmin epätoivoisuuden osotus ja toimintamme ei saa koskaan, ainakaan itsetietoisesti, ohjautua epätoivoisuuden tielle. Tämä parannuskeino ei ole sopiva siksi, että silloin ei voitaisikaan välttää toimitsijoltamme tarkoituksen mukaisesti, vaan tulisi siinä sokea sattuma määrääjäksi. Sellainen ei ole edullista toiminnallemme. Päinvastoin, kuten jo edellä on viitattu, täytyy toimitsijamme valita mitä suurimmalla huolella ja käyttäen siinä tarkkaa, mutta asiallista arvostelua. Nykyään useimmissa osastoissa, vaikka ei jäsenluettelon perusteella toimitsijoita nimitetäkään, toimitetaan valinta sattuman varassa. Ehdokkaita tehdessä otetaan huomioon jokainen nimitetty ehdokas, vaikka oltaisiin kuinkaakin varmoja ehdotetun henkilön sopimattomuudesta tehtävään. Ei uskalleta useinkaan vastustaa ehdotusta, peläten, että ehdotettu henkilö loukkaantuu moisesta. Tällainen on järjettömyyttä, jos pidetään silmällä yhteistämme. Toimintamme vaatii mahdollisimman kunnollisia toimitsijoita ja niitä saadaksemme meidän on pakko suoraan arvostella toveriemme kykenevyyttä kuhunkin toimeen jo valitessa. Ei persoonallinen mielintyminen tai joukkojen mielistelemisen saa ratkaista valintaa, vaan valittavan kyky suorittaa kysymyksessä oleva tehtävä. Tämän kautta välttätään sitte pahottelemasta peristäpäin epäonnistunutta valintaa. Tällainen arvostelu toverillisesti suoritettuna ja tavaksi tultua, kiihottaa jäseniämme kehittämään itseään toimintakykyisiksi, kun pääsevät arvostelussa tietämään heikkoja puoliaan.

Mutta ei ainoastuaan toimitsijoiden tarkasta valinnasta riipu toimintamme tulokset, vaan on siinä vielä määräämässä pari seikkaa. Jokaisen toimitsijan on suoritettava ehdottomalla

tarkuudella tehtävänsä. Sitä ei nykyään kalkistellen tapahdu. Toimikuntien kokouksin saavutetaan sääntöomasti; toisen kerran ollaan pois ja toisen kerran tullaan paljon myöhemmin kuin olisi määrä. Tällainen lamaanuuttua ei ainoastuaan itseään vetelehtijää, vaan vielä suuremmassa määrässä kanssatöimitsijöitä. Ennenpitkää tulee yleiseksi tavaksi kokouksista myöhästyminen ja kokouksien laiminlyönti. Toimikunnista se pahe siirtyy osaston kokouksin ja yleisiin tilaisuuksiin. Ennenääkin vähäistä toiminta-aikaa täten supistetaan ja hermostutetaan sekä itseä että muita. Usein tällaisesta pienestä siemenestä saa alkunsa kokonaisen osaston toiminnan lamaanuuttuminen.

Toimintaa elvyttävänä seikkana on otettava huomioon myös kaikkien toimintaorganien toiminnan hyvä järjestely. Jos itsekullekin organille ei ole tarkoin määritetty tehtävien lautu, vaan ne soikeutuvat toinen toisensa tehtäviin tai laajentavat toimintaansa toisia orgaaneja jopa osaston muuta toimintaa ja varallisuutta laajemmaksi, niin siitä syntyy mitä arveluttavampia selkkauksia. Tämän välttämiseksi tulisi jokaisessa osastossa määritellä eri toimikuntien ja alaosastojen tehtävät mitä suurimmalla tarkuudella ja keskittää ne mahdollisimman selviksi selviöiksi. Eikä tämäkään riitä. Kaikkien toimikuntien ja alaosastojen toiminnan yksityiskohtien perään ei voi osasto kokouksissaan katsoa tarpeellisuutta määrin. Olti suotavaa, että täistä johtuvien selkkausten välttämiseksi siirrettäisiin peräänkatsominen jollekin toimikunnalle kussakin ryhmässä. Aatteellisten tehtävien ryhmässä se parhailten soveltuu agitatsioitoimikunnalle ja taloudellisten tehtävien ryhmässä johtokunnalle. Kaikkien muiden toimikuntien ja alaosastojen pitäisi esittää muutokset toimintasuunnitelmassaan ja muissa sellaisissa tehtävissä ensin joko agitatsioitoimikunnalle tai johtokunnalle, riippuen siitä kumpaan ryhmään kuuluu. Tämä, sanosiko päätoimikunta, harkittuun asiaan, esittäisi sen osaston kokoukselle päätettäväksi. Asia olisi tämän kautta kypsytetty sellaiseksi, että siltä päättämisen osaston kokouksessa ei synnyttäisi mitään kahnausta osaston kokouksessa ja välttettäisiin niin aatteelliset kuin taloudellisetkin vauriot, jotka muuten menetellen ovat aina uhkaamassa.

Tätä vastaan voidaan väittää, että se johtaa "paasivaltaan", mutta jos järjestely ja järjestelmällinen toiminta on "paasivaltaa", niin silloin on sulaa hulluutta panna tikkaa ristiin sosialistisen yhteiskunnan saavuttamiseksi, vaan pikemmin olisi pyrittävä anarkiaan. Tämän järjestelmän kautta päästäisiin myös kaikista nopeimmin selville, täyttävätkö kaikki toimitajat tehtävänsä ja pystyvätkö he yleensä tehtäviinsä. Jos huomataan vaaleissa tapahtuneen erehdyksen, niin se voitaisiin korjata kesken toimintakautta, valitsemalla uusi keltvottoman tilalle. Kuitenkin tämä on mahdollista vain silloin kun agitatsioonitoimikunta ja johtokunta muodostuu tehtävänsä tasolla olevista henkilöistä. Siksi pitäisi olla pantava erikoista huolta näiden valintaan.

Nyt voimme siirtyä lähemmin tarkastelemaan eri organien tehtäviä.

Autteiliset tehtävät.

Agitatsioonitoimikunnan tehtäviin kuuluu: kaikkien osaston kokoukselle esitettävien asioiden kokoaminen, mahdollisesti tarpeellinen kypsyttäminen; osaston päätöksien toteuttaminen sikäli kun niitä sen huoleksi jätetään; agitatsioni- ja valistustyön järjestäminen kaikissa niissä osaston erilaisissa tilaisuuksissa, missä mainitun työn suorittaminen on ainakin mahdollista; yleisten agitatsioonitilaisuuksien järjestäminen, kuten katukokouksien, varsinkin pienemmillä paikkakunnilla, missä suomalainen asutus on tiiviimpää; vaallagitatsionin huolehtiminen, ellei sitä ole ottanut huolekseen kaupunkin keskuskomitea; seurata osaston jäsenten yleistä valistustasoa ja sitä silmällä pitää järjestää valistustyötä jäsenten keskuudessa, esim. jos havaitaan jäsenten vellostuvan osaston toiminnassa, niin silloin on järjestettävä sellaisia puhetilaisuuksia, joissa selostetaan osaston toiminnan merkitystä, sekä opastettava paikkakuntakirjeenvaihtajia kirjoituksillaan edistämään samaa asiaa; suunniteltava puheaineita mistä vaaditaan puhujien puhumaan eri tilaisuuksissa; järjestettävä kirjallinen agitatsioni, kuten lentolehtisten ja muiden sellaisten jakaminen, sekä valvottava sanomalehtikirjeenvaihtajien ja -asiamiesten toimintaa. Tässä on lueteltu päätehtävät, näiden lisäksi on vielä monta muita tehtäviä, jotka tavalla tai toisella sisältyvät jo näihin mainittuihin.

Kuten tästä luettelosta huomaa, on agitatsioonitoimikunnalla paljon ja tärkeitä tehtäviä suoritettavanaan. Jos tähän vielä lisää edellä esitetyn, toisten toimikuntien työn peräänkatsomisen ryhmässään, niin tulee agitatsioonitoimikunta epäilemättä tärkeimmäksi toimikunnaksi koko osastossa. Jäsenten valitseminen tällaiseen on senvuoksi huolella suoritettava. Mielestäni olisi agitatsioonitoimikuntaan valittava kunkin osaston luokkatietoisimmat ja tarmokkaimmat jäsenet.

Kansalaistuttamistoimikunnan tehtävinä on: kiihottaa osaston jäseniä hakemaan tämän maan kansalaisoikeuksia; järjestää kansalaisiksi pyrkiville kansalaistuttamiskursseja, missä opetetaan englanninkieltä, sekä maan lakeja ja hallintojärjestelmää lunteamaan; järjestää kansalaispaperien hankkiminen mahdollisimman halvaksi yhteisten todistajien ja muiden sellaisten toimenpiteiden kautta. Jäseniksi tähän toimikuntaan olisi valittava maan kansalaisoikeudet saavuttaneita ja englanninkieltä taitavia tovereita.

Sanomalehtikirjeenvaihtajien ja -asiamiesten tehtävänä on: puoluelehtien levittäminen paikkakunnalleen mahdollisimman suuressa määrässä ja senkautta agitatsioonityön suorittaminen. Tässä tarkoituksessa on kirjeenvaihtajan osaston toiminnasta ja paikkakunnalla tapahtuvista tärkeimmistä tapahtumista kirjoitettava ytimekkäitä uutisia. Se on tehtävä heti tapahtuman tapahduttua, että uutiset vaikuttavat agiteeruvasti jokaiseen lukijaan sosialismin hyväksi. Asiamiesten on taas huolehdittava siitä, että jokaiselle suomalaiselle paikkakunnalle, jolle ei tule puoluelehteä tai entinen tilaus katkeaa, tarjotaan aina uudelleen ja uudelleen lehtiämme siksi kunnes he tilaavat sen. Tähän voi vielä sisällyttää kirjallisuuden myyjätkin. Joiden tehtävänä on kaupata kaikissa mahdollisissa tilaisuuksissa etupäässä puoluekirjallisuutta sekä sellaista porvarillista tieteellistä ja kaunokirjallista kirjallisuutta, joka mahdollisimman vähän sotkee luokkakäsitetämme.

Kuten näistä viittauksista huomaa, ovat nämä kaikki tehtävät varsin tärkeitä. Niihin ei sovi kuka tahansa. Kirjeenvaihtajan täytyy omata selvä puoluekatsomus niin periaatteeseen

kun menettelytapapuoleenkin nähden, osata sujuvasti esittää ajatuksensa ja suorittaa täsmällisesti tehtävänsä. Asiamiehellä niin sanomalehtiä kuin kirjallisuuttakin myödessä täytyy olla muitakin ominaisuuksia eikä vain "kauppamiehen". Hänen täytyy osata agiteerata oikealla tavalla, ei rahaa saadakseen, vaan luokkakatsomuksen herättämiseksi agiteerattavassaan. Kun luokkakäsityksen saa heräämään, niin perästä kyllä kauppat menestyvät. Kirjallisuusasiamiehen sitäpäntsi pitää tuntea jonkun verran myytävänä olevaa kirjallisuutta, ettei erehdy myymään porvarillista roskaa puoluekirjallisuutena, kuten joskus saattaa tapahtua.

Puhuja-, keskustelu- ja luentoseurojen tarkoituksena on: kehittää osastojen jäseniä ymmärtämään sosialismin periaatteita perinpohjaisesti; saada kaksittämään sosialistipuolueen hyväksymällä menettelytapa ja kaikessa laajuudessaan; tututtaa jäseniä esittämään mielipiteitään oikealla ja täysin selvällä tavalla niin keskusteluissa, puheissa kuin muusakin esityksissä; ja harjoittaa jäseniä mahdollisimman kykeneviksi toimitsijoiksi osaston eri tehtäviin. Näissä tarkoituksissa järjestetään puhuja-, keskustelu- ja luentoseurojen kokouksia niin usein kun kullakin paikkakunnilla on siihen tilaisuutta. Siellä missä voimia on viljelmiä ja voidaan ottaa koko laajuudessaan tämä asia ajettavaksi, on edullisempi järjestää eri illoiksi viikossa niin periaate- kuin menettelytapakysymystenkin perinpohjainen selvittely luento- ja esitelmien kautta, ja taas toisiksi illoiksi käytännöllisten harjoitusten suorittaminen. Taas toisilla paikkakunnilla osaksi voimien ja osaksi huoneiden puutteen y.m. syiden tähden on paras järjestää itanaan ensin lyhyt luento tai esitelmiä jostakin periaatteellisesta kysymyksestä, ellei jatkuvia luentoja voida pitää, ja sitte käyttää loppu iltana keskusteluihin ja harjoituksiin. Näillä kokouksilla on arvaamattoman suuri vaikutus jäsenten kehitykseen. Ne suorastaan muodostavat proletariin oppikoulun vaikeimpien yhteiskunnallisten kysymysten käsittelyssä ja samalla niiden kautta kehittää toimitsijavoimiamme. Siksiäpä olisi jokaisessa osastossa annettava mitä suurin kannatus tällaiselle hommalle. Sanomattakin on selvää, että tulokset ovat sitä paremmat, mitä kehittyneemmät voimat kussakin osastossa

ovat mukana nuorempien kehittämisessä.

Thanneliittojen ja sunnuntaikoulujen tehtävistä antaa perusteellisemman selvityksen äskettäin ilmestynyt "Thanneliitto-opas", jonka tähden voin sivuuttaa tämän kysymyksen huomauttamalla, että näiden tarkoituksena on lapsiemme ja nuorisomme kehittäminen tajuamaan sosialismia. Siksiäpä mielestäni on helppotajuisessa muodossa sosialismin opettaminen paljoa tärkeämpää kuin esim. suomenkielen ja muutamien muiden oppilaiden, jotka erällä paikkakunnilla ovat muodostuneet sunnuntaikoulujemme pääaineiksi. Siinä sivussa olisi mielestäni opetettava mainittuja aineitakin.

Taloudelliset tehtävät.

Taloudellisten tehtävien ryhmässä on tärkein johtokunta. Sen tehtäviin kuuluu huolehtia parhaansa mukaan osaston koko talouden hoidosta; suunnitella keinoja varojen hankkimiseksi osaston päättämiin tärpeisiin; valvoa osaston palkkaantuvien toimistijoiden työskentelyä; järjestää muiden tähän ryhmään kuuluvien toimikuntien ja alaosastojen toiminta sopu- suhtaiseksi ja mahdollisimman tyydyttävällä tuloksia tuottavaksi; ja suorittaa ne muut tehtävät mitä osasto kokouksessaan sille jättää suoritettavaksi. Kun muistetaan että taloudelliset tehtävät osastossa on osa niistä keinoista, millä pyritään osaston päätarkoituksen perille, niin ymmärretään se, että vaikka johtokunnan tehtävät ovatkin taloudellisia laadultaan, niin täytyy ne suorittaa kuitenkin silmällä pitäen yhteisiä puolue-etuja. Toisin sanoen, johtokunnan on pidettävä silmällä sitä, että sen suunnitelmat ja taloudelliset toimet eivät huajene aatteellisten tehtävien kustannuksella ja että osaston toiminta ei horjahda päätehtävästään, luokkataistelusta, taloudellisten pikkupyrkimysten tielle. Kuten tästä huomaa, on johtokunnan jäsenten tehtävä myös sangen edesvaatullinen ja monipuolisuutta kysyvää, jonkatähden jäseniä valitessa olisi pidettävä silmällä, että valittavat jäsenet ymmärtävät osaston taloutta koskevien kysymysten ohella myös puolueasioita.

Huivitoimikunnan huolena on järjestää iltamia y. m. huveja ja hankkia niihin ohjelmaa sen lisäksi mitä agitatoritoimikunta ja mahdollisesti näytelmäseura valmistaa. Kun läten

huviemme tärkein puoli jää toisten huomattavaksi, niin jää huvitoimikunnalle ainakin suuremmissa osastoissa vain köykäsempien ohjelma-umeroiden ja muiden käytännöllistä laatua olevien asioiden hummaaminen. Siksiäpä huvitoimikunnaa kykenevät nuoremmat jäsenemme toimimaan. Mielestäni huvitoimikunta muodostaa alkeiskoulun osastojemme toiminnassa, jossa jäsenet saavat ensimmäiset opetukset yhteistoiminnassa. Älköön kuitenkaan väheksyttäkö tämän vuoksi huvitoimikunnan toimintaa ja niitä tovereita, jotka niissä toimivat. Nekin tehtävät ovat välttämättömiä osastoisrämme ja jo sen vuoksi ovat arvokkaita jokaisen valitun toverin suorittavaksi.

Näytelmäseurojen merkityksestä ja niiden toiminnasta on Silkenen edellisissä numerolissa, kirjoituksissa "Sosialistinen teatteri", selosteltu jo siinä määrässä, että voin rajoittaa sanomiseni hyvin vähäseen. Haluan vain merkitä sen, että samalla kun näytelmäseuramme ovat osastojen rahan-tekovälineiksi, tulee niiden olla myös jäsentemme taiteellisuuden kehitysaluksia. Jos jälkimäinen unohtetaan edellisen hyväksi, niin ennen pitkää ne eivät kykene tuottamaan rahaakaan. Jos unohtetaan näytelmäseuran jäsenten ja samalla yleisön taiteellisen ja vielä meikäläisen taiteellisen maun kehittäminen, niin menee näytelmäseurojemme esitykset sellaisiksi, jotka eivät vedä puoleensa yleisöä. Eräissä palkoissa on menty tässä suhteessa mielestäni harhaan. On koetettu mennä esteenä yksin omaan puhuamisella ja unohtettu asiallinen ja kasvattava arvostelu ja sen kautta kehittäminen. Jollei näytelmäseurojemme jäseniä totuteta asialliseen ja kohtuulliseen, sekä ennenkaikkea oikeaan arvosteluun, niin me ennenpitkää menetämme näytelmäseuramme ja näytelmällisyyksissämme käyvän yleisön.

On sanottu, että näytelmäseuran työ on rasittavaa. Se on totta. Mutta samalla on muistettava, että siinä on kutakin persoonaa huvittavaakin joka jossain määrin korvaa rasitukset. Ja rasitusta saadaan vähemmäksi sillä, kun jokaisessa osastossa agiteerataan jäseniä näytelmäseuraan siinä määrässä, että työskentely saadaan vuorotyöksi. Siitä hyöttyä esittäminenkin.

Soittokunnan, laulu-, käsityö-, ja urheiluseurojen toiminta on osastoissamme osittain taloudellista, osittain

muista syistä sungen tärkeää. Nämä tehtävät voin kuitenkin sivuuttaa sillä huomautuksella, että kun jokainen niistä muistavat, että niiden toiminta on osastoa varten eikä päinvastoin, niin syntyy se yhteisymmärrys mikä on välttämätöntä näidenkin seurojen toiminnalle menestyäkseen. Ja kun se muistetaan, niin silloin ne järjestävät työskentelynsä sille pohjalle, joka opettaa "ammattimaisen" varsinaisen toimensa ohella yhteistyöskentelyä osastojemme muusta toiminnasta vapaampina oleville. Silloin niiden työstä on kaksinkertainen hyöty osastollemme.

Loppumietteitä.

Suomalaisten sosialistiosastojemme toiminta on monessa suhteessa esimerkiksi kelpuvaa toiskielisille toverillemme. Varsinkin taloudellinen puoli on pitkälle kehitetty. Samaten tunnustusta ansaitsee suomenkielillä harjoitettava propagandatyömme. Mutta samalla muistettakoon toimintamme heikkojakin puolia.

Niistä kaikkein huomattavimpana ilmenee kansallisuuskysymys. Monessa osastossa osotetaan oltaavan ensin suomalaisia ja sitten vasta sosialisteja. Se ilmenee silloin kun on kysymyksessä yleisen sosialistisen valistustyön tekeminen. Kun pitäisi uhrata varoja sosialistisen valistustyön tekemiseksi toiskielisten keskuudessa, niin koetaan vetää kaikenlaisia verukkeita eteen välttyäkseen uhrauksista. Millä on esteenä haalin rakennukset, millä farmien ostot, y. m. sellaiset toimenpiteet, jotka kyllä osaltansa vaikuttavat osaston talouden elpymiseen, mutta jotka sittenkin ovat sosialistille vaali-, y. m. agitatsioonin rinnalla sentään toisarvoisia asioita. Koitetaanpa pääksillä sääntömääräisillä päätöksillä veivottelusta veroituskistakin, varsinkin jos ne ovat yleispuolueen hyväksi, jäsenmäärän pienemmäksi ilmoittamisella ja sen sellaisilla keinolla. Tällainen on mielestäni väärää. Jos se saa muistutuksia jatkua, niin ennen pitkää ovat tällaisen kannan omaksujat samassa, niissä nykyään sotaakäyvien maiden kiihkokansallismieliset sosialistit ovat, nim. kansallissosialismin eteen työskentelemässä. Silloin jää sivuasiaksi yleispuolueen etu ja pääasiaksi muodostuu meidän suomalaisten toiminnan edistäminen. Kuinka pitkälle tällä päästään, ymmärtää jokainen, kun vaan muistaa ajatella sitä, mitä merkitsee meidän poliittinen toi-

mintämme, jollei kullakin puikkakunnalla saada toiskielisiä tovereita mukaan. Toimintamme muuttuu silloin kansallispikkuporvarilliseksi touhuksi, jota on jo aikanaan kavahdettava.

Muistettakoon se, että hallussamme olevat keinot ovat vain silloin arvokkaita, kun käytämme niitä sosialis-

min edistämiseen ja avustamme suhteellisesti voimlemme ja jäsenmäärämme mukaisesti yleistä agitatoria ja varsinkin vaaliagitatoria kaikenkielisten keskuudessa. Olkaamme ensin sosialisteja ja sitte vasta suomalaisia, jos meillä riittää aikaa ja varoja siihenkin. — W. B.

Urheilun alalta

Amerikan amatööri unionin painisäännöt vapaassa painissa

Pyk. 1. — Kaikissa painikilpailuissa tulee lavan olla vähintään 16 jalkaa ja enintään 24 jalkaa kanttiinsa. Lavan pitää ympäröidä suojustua pylvillä ja köysillä. Köydet asetetaan kolmeen riviin, 2, 3 ja 4 jalkaa lattia-asta. Alimmaisten köysien tulee olla vähintään 2 jalan etäisyydellä matosta. Pylväät täytyy topata ja matto pitää olla vähintään puoli tuumaa paksu.

Pyk. 2. — Kilpailijoiden täytyy painia tavallisilla ruumilla ja voivat käyttää jaloissaan kevyitä lippusia tai kummikenkiä, ilman korkoja.

Pyk. 3. — Painorajat: 108 lbs. ja alle; 115 lbs. ja alle; 125 lbs. ja alle; 135 lbs. ja alle; 145 lbs. ja alle; 158 lbs. ja alle; 175 lbs. ja alle; ja yli 175 lbs.

Pyk. 4. — Painija, joka on ollut punnituksessa ja sitten lyö laimin kilpallemissa ilman syytä, ja muuten on tyydyttänyt registreerauskomiteaa, voidaan tehdä kilpailukelvottomaksi kuudeksi kuukaudeksi. Kilpailijat voidaan punnita kolme tuntia ennen kilpailuja. Punnitseminen täytyy lopettaa aina luokassaan ennen arvan vetoa. Kilpailijoiden tulee kirjoittaa nimensä punnituslistaan punnittaessa tai milloin palkintotuomari sitä vaatii.

Pyk. 5. — Painikomitean joka seurasta, joka kuuluu American amatööriunioniin täytyy tehdä lista painivirkailijoista, jotka toimivat tuomareina, punnitsijoina, ajanottajina, ilmoittajina ja kirjureina (kilpailuissa.) Kaikissa kilpailuissa tulee ohjamaan täten muodostettu virallinen palkintolautakunta.

Pyk. 6. — Kaato ratkusee painin ja missään tapauksessa ei alkupaini saa kestää yli 10 minuutin. Kaato ratkusee ratkaisupainin, joka ei missään tapauksessa saa kestää yli 15 minuutin. Jos ratkaisua ei tule, määrää palkintotuomari voiton sille joka on näytännyt parhaalle, eli joka on ollut hyökkääjäni.

Pyk. 7. — Molemmat hartiat tulee olla yhtäaikaa matossa tehdäkseen kaadon. Kaikki otteet, lutot ja heitot ovat luvallisia, paitsi: "hammer lock", kuristaminen, täysi nelson ja varvasotteet, lyöminen, potkiminen, tukasta vetäminen, hankaaminen eli yleensä kaikki, mikä on vaarallista hengelle tai jäsenelle, kielletään.

Pyk. 8. — Kilpailijoiden, jotka on punnittu, on ehdottomasti ennen kilpailujen alkamista vedettävä arpaa, saadakseen järjestyksensä. Ensi kierroksen voi harventaa 2, 4, 8, 16 ja n. e. (Jos on kolme kilpailijaa, antaa ensin tai vuorolla painia vain kahden; jos viisi, niin ensivuorolla painit alnoastan neljä; jos 6, niin kaksi vuorota voi vähentää neljään; jos 7, vähennetään kolme vuorota neljään; jos 9, vähennetään yksi vuoro kahdeksaan; jos 10, vähennetään kaksi vuorota kahdeksaan; jos 11, voidaan vähentää kolme vuorota kahdeksaan j. n. e.)

Vedolissa, missä numerot 1, 2, 3, 4 j. n. e. on vedetty, kilpallee numero 1 no. 2:den kanssa; no. 3 kilpallee no. 4 kanssa j. n. e. Jos luokan kertoma luku on 2, 4, 8, 16, niin veto tavallisesti johtaa loppukilpailuun. Loppukilpailun voittaja saa ensimmäisen ja häviöjä toisen palkinnon.

Pyk. 9. — Jokaisella kilpailijalla